

Евхаристийно чудо, случило се по време на меса,
отслужена от епископа Клаудио Гати в Рим, Италия

ИСТОРИЯ:

На 11 юни 2000 година, празникът Петдесетница,
докато отслужвах светата меса в църквата „Майка на
Евхаристията“, се случи голямо евхаристийно чудо.

Току-що бях завършил да изричам формулата за
освещаване на хляба, когато от моята нафора започна
да изтича кръв.

За мен времето спря. Бях приведен над нафората,
която държах в ръцете си, и гледах божествената кръв,

която се разпространяваше по голяма част от повърхността ѝ.

Останах неподвижен за време, което на присъстващите им се стори безкрайно, защото мислеха, че ми е зле, тъй като по лицето ми се редуваха впечатляваща бледост и силно зачервяване.

Когато малко се съвзех, бавно вдигнах нафората.

Между присъстващите се създаде голямо вълнение, но всичко протече в атмосфера на дълбока съсредоточеност и живо участие.

Докато спусках моята окървавена нафора, видях в патената още две големи нафори, които, както по-късно ще каже Майката на Евхаристията, бяха спасени от оскверняване и донесени в чудотворното място, защото „Епископът, ясновидката и членовете на общността много обичат Евхаристията и са готови да дадат живота си, за да я защитят“.

След като изрекох формулата за освещаване на виното и вдигнах чашата, взех патената, която съдържаше нафората, осветена от мен и оцветена с кръв, както и

другите две нафори, спасени от оскверняване, и преминах между пейките в църквата, за да могат присъстващите да ги видят отблизо, да потвърдят истинността на събитието, да усетят аромата, излъчван от нафората, оцветена с кръв, и в бъдеще да свидетелстват за случилото се чудо.

Когато извърших „ломенето на хляба“, кръвта продължи да капе пред очите на присъстващите. Въпреки съжалението си, трябваше да консумирам моята нафора, оцветена с кръв, както е предписано в нормите 113-116 от четвъртата глава на инструкциите за отслужване на светата меса, съдържащи се в мисала.

Докато приемах светото причастие, усетих сладкия вкус на кръвта на Иисус и почувствах силна топлина и интензивен аромат, които изпълваха вътрешността ми.

С това последно голямо евхаристийно чудо Бог постави Своя печат върху всички предишни чудеса, които бяха отхвърлени от големите мъже в Църквата, които настояваха да узнаят името на свещеника, осветил нафорите, които Иисус, Богородица, светците и ангелите пренесоха до чудотворното място, включително многобройните нафори, от които изтичаше кръв.

Както Йоан видя кръвта и водата, изтичащи от прободеното ребро на Иисус, така и аз, епископ, ръкоположен от Бога, ясновидката Мариса Роси и много хора видяхме кръвта, изтичаща от нафората, осветена от мен, и можем да повторим с апостола: „Онзи, който видя, свидетелства, и свидетелството му е истинно, и той знае, че говори истината, за да повярвате и вие“.
(Йоан 19:35)

